

## CHÚA NHẬT TUẦN XVIII MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

⇒ Trong những ngày ấy, toàn thể cộng đoàn con cái Israel kêu trách Môsê và Aaron, họ nói với hai ông rằng: **“Thà chúng tôi chết trong đất Ai-cập do tay Chúa, khi chúng tôi ngồi kề bên nồi thịt và ăn no nê. Tại sao các ông dẫn chúng tôi lên sa mạc này, để cả lũ phải chết đói như vậy?”** Chúa liền phán cùng Môsê rằng: **“Đây Ta sẽ cho bánh từ trời rơi xuống như mưa: dân chúng phải đi lượm bánh ăn mỗi ngày, để Ta thử coi dân có tuân giữ lề luật của Ta hay không. Ta đã nghe tiếng kêu trách của con cái Israel: người hãy nói với họ rằng: ‘Chiều nay các ngươi sẽ ăn thịt, và sáng mai sẽ ăn bánh no nê, như thế các ngươi sẽ biết rằng Ta là Thiên Chúa các ngươi’.** Chiều hôm ấy, có chim cút bay tới che rợp các trại, và sáng hôm sau có sương sa xuống quanh trại. Tới lúc sương tan trên mặt đất, thì thấy có vật gì nho nhỏ tròn tròn như hột sương đọng đặc trên mặt đất. Con cái Israel thấy vậy, liền hỏi nhau rằng: **“Man-hu”**, có nghĩa là: **“Cái gì vậy?”** vì họ không biết là thứ gì. **Môsê liền nói với họ: “Đó là bánh do Chúa ban cho anh em ăn”.** (Xh 16:2-4. 12-15)



- ⇒ Anh em thân mến, tôi nói với anh em điều này, và chứng thực trong Chúa là anh em chớ ăn ở như Dân Ngoại ăn ở, chiều theo sự giả trá của tâm tư mình. Phần anh em, anh em không hề học biết Đức Kitô như thế đâu, nhưng nếu anh em đã nghe biết Người và đã được thụ giáo trong Người, như sự chân thật trong Đức Giêsu dạy, là anh em hãy khử trừ lối sống xưa kia, hãy lột bỏ con người cũ, đã bị hư theo những đam mê lầm lạc. *Anh em hãy trở nên mới trong lòng trí anh em, hãy mặc lấy người mới đã được tác thành theo thánh ý Chúa trong sự công chính và thánh thiện xứng với sự thật.* (Ep 4:17. 20-24)
- ⇒ Khi ấy, lúc đám đông thấy không có Chúa Giêsu ở đó, và môn đệ cũng không, họ liền xuống các thuyền và đến Capharnaum tìm Chúa Giêsu. Khi gặp Người ở bờ biển bên kia, họ nói với Người rằng: “Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ?” Chúa Giê-su đáp: “Thật, Ta bảo thật các ngươi, các ngươi tìm Ta, không phải vì các ngươi đã thấy những dấu lạ, nhưng vì các ngươi đã được ăn bánh no nê. Các ngươi hãy ra công làm việc không phải vì của ăn hay hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến cuộc sống muôn đời, là của ăn Con Người sẽ ban cho các ngươi. Người là Đấng mà Thiên Chúa Cha đã ghi dấu”.



Họ liền thưa lại rằng: “Chúng tôi phải làm gì để gọi là làm việc của Thiên Chúa?” Chúa Giêsu đáp: “Đây là công việc của Thiên Chúa là các ngươi hãy tin vào Đấng Ngài sai đến”.

Họ thưa Chúa Giêsu: “Ngài sẽ làm dấu lạ gì để chúng tôi thấy mà tin Ngài? Ngài làm được việc gì? Cha ông chúng tôi đã ăn manna trong sa mạc, như đã

chép rằng: “Người đã ban cho họ ăn bánh bởi trời”. Chúa Giêsu đáp: “Thật, Ta bảo thật các ngươi, không phải Môsê đã ban cho các ngươi bánh bởi trời, mà chính Cha Ta mới ban cho các ngươi bánh bởi trời đích thực. Vì bánh của Thiên Chúa phải là vật tự trời xuống, và ban sự sống cho thế gian”.



Họ liền thưa Người rằng: *“Thưa Ngài, xin cho chúng tôi bánh đó luôn mãi”*. Chúa Giêsu nói: *“Chính Ta là bánh ban sự sống. Ai đến với Ta, sẽ không hề đói; ai tin vào Ta, sẽ không hề khát bao giờ”*. (Ga 6:24-35)

\*\*\*

+> “... Thà chúng tôi chết trong đất Ai-cập do tay Chúa, khi chúng tôi ngồi kê bên nồi thịt và ăn no nê. Tại sao các ông dẫn chúng tôi lên sa mạc này, để cả lũ phải chết đói như vậy?...”

+ “*Man-hu*”, có nghĩa là: “*Cái gì vậy?*” vì họ không biết là thứ gì. Chúng ta thường nói “*man-na*” [chắc cũng cùng ý nghĩa: “*cái gì vậy?*” hoặc “*cái gì kỳ dị?*”]



- Câu hỏi “**cái gì vậy?**” chắc hẳn không ai trong chúng ta không quen biết, nhất là lúc còn bé thơ, thấy/nghe cái gì cũng chỉ chỏ ú ó “dzi... dzi dzi?”;
- trong trường hợp này, câu trả lời “... *Mô-sê liền nói với họ: “Đó là bánh do Chúa ban cho anh em ăn”*”. Quả là tuyệt vời!



- “... *Mô-sê liền nói với họ: “Đó là bánh do Chúa ban cho anh em ăn”* làm kẻ hèn phàm phụ tục tử này nhớ lại câu chuyện Kinh Lạy Cha HIẾU THEO TƯ DUY LOGIC của xhcn/cs vài ngày sau biến cố 30/4/1975 trên Miền Nam VNCH; nguyên là các thầy cô miền Nam VNCH phải học tập chính trị trước khóa hè bổ túc cho các cháu “vì chạy GIẶC mà không hoàn thành năm học bình thường 1974-1975”.
  - + Trong khi các thầy cô “tấp tễnh người đi tở cũng đi... học tập chính trị”, đặc biệt thầy cô cấp 1 (lớp 1 đến lớp 5) yên tâm khỏi lo phải bỏ lớp, vì có cán bộ từ A vào (từ miền Bắc) lo cho các em nhỏ.
  - + Tại một lớp 1 trường Mossard, cán bộ hí hửng vào lớp, các bé ngoan ngoãn ĐÚNG chào: “chúng con chào cô!” rồi đợi thầy cô CHO PHÉP mới ngồi yên lặng. (có người chứng kiến cảnh này tâm sự: “sao không thấy cô nói gì, KHÔNG chào các bé một tiếng nào...”); sau vài phút, cô “giáo” nhìn thấy trên bảng có bà KINH LẠY CHA viết bằng phân trắng, nét chữ tuyệt đẹp;



- “cô giáo” đến gạch dưới câu: “Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày...” rồi hỏi các bé: “các cháu xin mà có ai đem lương thực đến cho các cháu không?”, không ai trả lời, chỉ thấy vài cái đầu nho nhỏ ngậy thơ khẻ lắc đầu; “cô giáo” cười vui vẻ, nói: “các cháu thấy đấy! Bây giờ, các cháu muốn có bánh kẹo ăn không? Các cháu XIN bác Hồ...” vài tiếng trong trống vang lên: “... dạ có!”, cô giáo vỗ tay một cái thì không biết từ đâu chạy vào lớp 3, 4 cô gái khoảng 14, 15 tuổi đem kẹo, bánh vào phát cho các bé [trông thấy các bé thèm thuồng như ĐÓI MEO mà tội nghiệp!... xin đọc thêm chi tiết: [www.lasan.org/hoiky-journal/hoiky1/phanmot-5.htm](http://www.lasan.org/hoiky-journal/hoiky1/phanmot-5.htm)]
- + Giờ học chính trị chấm dứt, các thầy cô cấp 1 vội vàng chạy đến lớp mình xem các bé ra sao? Huynh Thắng, giám học cấp 1, cũng vào từng lớp hỏi thăm các bé; ai nẩy kinh ngạc hãi hùng khi thấy các bé tươi cười nhe răng lè lưỡi: em thì lưỡi vàng khè, em thì lưỡi đỏ lòm, em khác thì lưỡi xanh lè... Thì ra “bác” tặng các ‘cháu ngoan’ của bác thứ kẹo màu mà trước biển số 30/4/1975, phần đông không phụ huynh/anh chị/cô dì nào chẳng những không cho con em mình ăn, mà còn NGĂN CẢN các bé “rờ” đến nữa !...
- + Chắc hẳn thầy cô và Huynh Thắng không thể không thốt lên “man-hu – cái quái dзі dзі?”

+> “... Anh em hãy trở nên mới trong lòng trí anh em, hãy mặc lấy người mới đã được tác thành theo thánh ý Chúa trong sự công chính và thánh thiện xứng với sự thật”

== “... anh em, hãy mặc lấy người mới đã được tác thành theo thánh ý Chúa trong sự công chính và thánh thiện xứng với sự thật”

+ “*công chính*” – Khởi đầu cho sứ mạng giảng dạy, rao giảng TIN MỪNG đến cho nhân loại (qua dân Do Thái thời bấy giờ) Đức Giêsu thường nói đến sự CÔNG CHÍNH. Vậy công chính là gì? [theo bài suy niệm trích từ Google của Tổng Giáo Phận Hà Nội: “... theo giáo huấn của Chúa, không chỉ giết người mới là tội, mà những ai nguyên rửa anh em mình đã là tội rồi; không phải những người ngoại tình mới là tội, mà chỉ nhìn người phụ nữ với lòng ước muốn thì đã là tội rồi; không phải bỏ vợ mới là tội, nhưng tạo cơ cho người vợ phạm tội thì đã là tội rồi. Người cũng khuyên chúng ta đừng thề thốt chi cả, nhưng cứ sống **trung thực** “*có thì nói có, mà không thì nói không*”, đó là sự **công chính**];

+ “*sự thật*”- Khi bị tra khảo tại dinh Tổng trấn Philatô, Đức Giêsu xác định: “**Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian nhằm mục đích này: làm chứng cho sự thật. Ai đứng về phía sự thật thì nghe tiếng tôi**” (Ga 18:37). Ông Philatô hỏi: “**Sự thật là gì?**” (Ga 18:38). Chúa Giêsu CHƯA trả lời thì ông Philatô đã bỏ đi... thực sự ông KHÔNG muốn biết hay ông muốn TRỐN TRÁNH sự thật?

– Cho đến bây giờ, chưa ai có câu trả lời thỏa đáng (đối với tầm hiểu biết của kẻ hèn phàm phu tục tử này – và có thể của mọi trí óc của mỗi con người vốn chỉ là tạo vật không hơn không kém -)



Trong một buổi chia sẻ Lời Chúa mùa tĩnh tâm bắt đầu Mùa Chay, một anh sinh viên năm thứ 3 chia sẻ: “... Em thật sự tiếc nuối và trách ông Philatô tại sao KHÔNG chịu đứng lại thêm vài giây phút để nghe Đức Giêsu trả lời làm sao cho câu hỏi: **‘sự thật là gì?’** Frère và Anh Chị Em có ý tưởng gì không? Xin mời chia sẻ...” Một vài em sinh nam&nữ lên tiếng chia sẻ, đại khái có phần “classic” nghĩa là lập lại vài câu Đức Giêsu tuyên phán: “Tôi là ĐƯỜNG, là SỰ THẬT, là SỰ SỐNG LẠI, và là SỰ SỐNG...” Hiểu theo một khía cạnh nào đó, những chia sẻ classic này cũng đủ trả lời trực tiếp và chính xác đến tuyệt vời cho câu hỏi “**sự thật là gì?**” của ông Philatô rồi vậy! Điểm nổi bật của những em lên tiếng thero “khuôn phép” Lời Chúa của chính Đức Ki-tô Giêsu đáng cho anh chị em mình thán phục, đó chính là ĐỨC TIN, tin vào Lời Thầy chí thánh, tin đến mức NHẬP TÂM và thốt lên mạnh dạn giảng giải “**sự thật là gì? - thế nào là sự thật!**”; thiết là “la bouche parle de l’abondance du Coeur! (Luca 6:45)”.

+ Thình lạng trong nhiều phút, hầu hết các ánh mắt của các em sinh viên liếc nhìn về phía mình, kẻ phàm phu tục tử này bèn lên tiếng:

- Mỗi khi các em đi vào nhà thờ, nhà thờ nào cũng vậy, nhìn thẳng lên cung thánh, các em thấy cái gì?

Nhiều tiếng xì xèo đủ lớn để ai nấy cùng nghe: “Thập Tự giá to lớn, hoặc treo lủng lơ trên bàn thờ, hoặc đóng sát tường cuối ngay giữa cung thánh...”

- Ngoài ra, còn có điểm nào làm các em để ý nhất không? – có thể không phải tại nhà thờ nào cũng vậy, nhưng ít nhất tại một nhà thờ nào đó?

Một cậu sinh viên giơ tay nói:

- Em có thấy một lần, tại nhà thờ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam tại Arlington, Texas; điều đập vào mắt em, đó là khi nhiv2n vào cung thánh, em thấy cây thánh giá thật lớn treo khoảng trên bàn thờ và hình *fond* là bức tranh vẽ diễn tả sự sống lại của Đức Giêsu – thật tuyệt vời! Em chợt cảm nhận được câu trả lời của Đức Giêsu cho câu hỏi của ông Philatô: ***sự thật là gì?***- Theo em suy tưởng: **sự thật là Người (Đức Giêsu) sẽ phải chết vì ông Philatô và dân Do Thái lên án (oan khiên), nhưng Người sẽ sống lại.** Em còn tự hỏi TẠI SAO các nhà thờ công giáo chỉ phơi bày cây thập giá mà không có tranh ảnh nào về sự sống lại của Đức Giêsu? Em nghĩ rằng ĐIỀU QUAN TRỌNG NHẤT LÀ SỰ SỐNG LẠI, nếu em nhớ không lầm thì có đoạn thánh Phaolô viết: ***“Nếu Đức Kitô đã không sống lại, thì đức tin của anh em cũng vô giá trị”***, và đó chính là câu trả lời quý giá nhất cho câu hỏi **sự thật là gì?**

*[tiếng vỗ tay hoan hô, đồng tình, vang dội khắp phòng tỉnh tâm ngót 3 phút...]*  
Hoan hô sự chia sẻ của cậu sinh viên = thật đáng cho mỗi người chúng ta suy gẫm!

+> ***“... Thưa Ngài, xin cho chúng tôi bánh đó luôn mãi”.***



Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể,

- chúng con xin ca ngợi, tôn vinh, kính thờ Chúa đang hiện diện trong tâm hồn chúng con,

- xin tăng thêm đức tin, củng cố đức cậy, và gọi Thánh Thần đến sưởi ấm đức mến trong tâm hồn mỗi anh chị em chúng con.

AMEN.